պարզ լինի. ապա ըմպեն. ապա թէ ոչ սաֆի չամուռ է: Եւ զի յոյժ ջերմ է անդ եւ լվոտ. գեղեցիկ հողէ փարչեր կ'ելնէ. դնեն գիչերն այեազն ջրով, եւ վաղվնէն խմեն պաղպաղ:

Եւ էր մեծ խան մի Թուրքաց, Ճալիլ խան կոչեն. սաֆի Թուրքի մարդիկ են, հայ ու տաճիկ. նոքա գարչին Արպնուն. եւ անդ իրենք կ'եփեն հաց. ունին պաչխա աչչիք, խասապք, խահվէճիք եւ այլք. քանզի չատ վաճառականք էին. եւ մեք անտից գնէաք զամենայն ինչ, սոմուն, բիթայ եւ այլն, միս, գառն, եղ, եմիշն:

ԽՈՃԱՅ ԻՊՐԱՀԻՄՇԱՅ

Նստի անդ մեծ պէկլէրպէկի. կային եւ ազնիւ արվեստաւորք յԱմթայ, Հալպայ, Ստամպօլայ, ոսկերիչք, խլըչչիք, գարնիչանճիք եւ այլ վարպետք: Եւ կայր յԱմթայ խույումճի պաչի մի խոճայ Իպրահիմչայ անուն[6]*, յոյժ իմաստուն եւ խելացի, կարդացող եւ հանճարեղ: Էր նա էրէցփոխան եւ անվանի ի դուռն Փաչային եւ ամենայն քաղաքն: Տեսեալ զիս անգամ ի ժամն՝ տարաւ ի տուն. ունէր վիմաչէն փառաւոր տուն: Սա զիս ամէն օր ի տուն կոչէր եւ մխիթարէր զանազան կերակրովք եւ խորտկօք եւ անուշ ըմպելօք, զի անդ բնաւ չլինի, բայց միայն մօտ պալիօղնին. եւ ժամու բաժկի ալ նա կու տար. բախի ալ*

122 մարդիք: — 130 Հալպա: — 141 լինի:

[6] Կը յիշուէր 1613ին Բերլինի Թ. 57 ձեռագրին մէջ, տես էջ 216, ծան. 3: